

Uoči komemorativnih skupova u povodu 68. obljetnice strašnog ratnog zločina nad nedužnim stanovništvom u selima i zaseocima podmosorja i Kamešnice, gdje je stradalo, u jednom i drugom području, oko 1700 žitelja svih uzrasta, a od naselja učinjena pustoš i sablast: 22.03. (Sitno Gornje), 26.03. Dolac Donji sa zaseocima i 28/29.03. u 10-tak sela ispod Kamešnice, 1944. godine. Predsjedništvo Zajednice udruga ABA SDŽ sa sjednice održane 20.03.2012.g. upućuje izraze duboke sućuti članovima obitelji i prijateljima fašističkih žrtava i nevinih partizanskih žrtava, s porukom: „Nikad se više ne ponovilo!“ Deceniju i više posljednjih godina, govornici na komemorativnim skupovima opterećuju prisutne i širu hrvatsku javnost, unoseći u ta strašna i monstrozna događanja, „trilemu“: „Da se ne zna tko je i zašto, i u ime čije politike to strašno zlo počinio?!“.

Velika je istina, da ta stravična događanja nisu jednostavna, ali za rat, kakav je bio 2. svjetski rat, imanentna su.

Nedvojbeno je, kada Nijemcima i kvislinzima u opsežnoj borbenoj operaciji nije uspjelo uništiti štabove s rukovodstvima organa Partije i narodne vlasti s pripadajućim jedinicama NOVH-e, s vojnicima iz dijelova divizija: 264., 369., 7. SS „EP“, 118. „lovačke“ i 92. motoriziranog puka i dijelom kvislinških OS, bijesni i puni osvete, odlučili su uništiti stanovništvo i njihove domove, što su i počinili, da su Mosor i Kamešnica plakali, a kotline cvilile i jecale!

Zašto? Bila je to osveta, jer je neprijatelj znao da su Mosor i Kamešnica rodilište i rojenje partizanskih jedinica, a dio stanovnika podrška i pomoć ili majke i očevi partizana. Ubijali su i palili u ime politike, „Uništi, pa vladaj“, koja je bila imanentna okupatorima i njihovim slugama tijekom cijelog 2.svjetskog rata.

Istina je, da borci NOVH-e nisu imali milosti ne samo prema tuđinu, nego i prema izdajnicima. No, bilo je i slučajeva, da su od njihovih ruku stradavali i nevini, koji zaslužuju oprost i pijetet kao sve nevine žrtve.

PREDSJEDNIK

Krešimir Sršen, prof.